

אשר ידלין הפך בניו

יורק לברוקר, הפסיד בספקולציות כספיות לקוחותיו, יורדים מישראל, וכאשר אלה שלחו אליו "משכנעים" צעקה אשתו: "קחו את הטבעת שלי, רק עזבו את אשר!"

ידלין נדרפק שוב

מאז השתחרר מהכלא, אחרי מריצוי עונשו, לא הירבו אמצעי התיקשות לעסוק באשר ידלין, מי שהיה מנכ"ל קופת-חולים ומי שעמד להיות נגיד בנק-ישראל. עם שיחרורו מיהר ידלין לעזוב את הארץ ביחד עם מי שהיתה ידירתו הנאמנה ואחרייכן גם אשתו החוקית, עורכת-הדין טלי לבני, ועם בנה מנישואיה לשחקן יאיר ("קוייה") רובין.

"אם הוא היה מספיק טוב..."

אם הוא היה מספיק טוב כדי לנהל את כספי קופת-חולים ועמד לנהל את כספי בנק-ישראל, הוא כנראה יוכל

מישפחת ידלין שכרה דירה מבני-יורק בשדרת יורק

ידלין ואשתו טלי (לפני נשואיהם) לחסל כמה חשבונות עם כמה אנשים, שאיכזבו אותו

ביו-אס בונדס (אגרות-חוב של ממשלת ארצות-הברית), הוא יוכל להחזיר להם את כספם, שהפסידו בסחרות העתידניות וכזה ואף להכפיל ולשלוש אותו. הישראלים-היורדים הלכו על ההצעה של ידלין והפעם השקיע זוג היהלומנים סכום עתק של 60.000 דולר. כמעט כל כספם הם נתנו לידלין יד חופשית. הוא דיווח להם על ריווינגטון, החזיק אותם קצר, ודיווח להם על רווחים שלא היו קיימים כלל. לחובתם של היהלומנים ייאמר כי מעולם לא טרחו לבדוק את מעשיו של ידלין, מעולם לא עקבו אחרי מה שקורה למניות שלהם. "סמכתי על ידלין, שהוא יודע מה שהוא עושה", אמר היהלומן לאחר מעשה. אולם גם הפעם הצליח אשר ידלין לגרום לזוג היהלומנים להפסיד את כל כספם. 60.000 הדולר ירדו לטמיון.

לנהל את כספנו, חשבו אותם ישראלים, שהתפתו על-ידי ידלין להשקיע את כספם באמצעותו. בתחילה פנה ידלין לזוג היהלומנים ישראלים. הבעל הלך שבי אחר קיסמו של ידלין. למרות הבדלי-הגיל בין השניים הם הירבו לבלות יחד ונסעו להמר באטלנטיקסיטי עיר ההימורים. ידלין, כך סיפר היהלומן, התגלה כמהמר עלוב ביותר, אחד שלא לוקח ריסקים. ידלין שיכנע את היהלומן הצעיר ואת אשתו להשקיע בסחרות עתידניות. השניים השקיעו 25.000 דולר, סכום לא מבוטל. הם הפסידו את הכסף עד לפרוטה האחרונה. אך ההפסד לא גרע כהוא-זה מאמונתו של היהלומן ביכולתו של אשר ידלין להגדיל את כספו. למרות הפצרות אשתו, נענה לידלין פעם שניה. הפעם השקיע סכום של אלפי דולר בזהב. לא רק הוא, גם ישראלים נוספים הצטרפו לעסקה. גם עיסקה זו נכשלה.

ידלין בדרך לבלא (1977) היהלומנים הפסידו את הכסף עד הפרוטה האחרונה

אין לי כסף, אין לי פרוטה..."

"הוא יודע מה הוא עושה..."

אן כבר איבד היהלומן את סבלו נותו. הוא ניסה לשכנע את אשר ידלין להחזיר לפחות חלק מהכסף. ידלין רחה אותו בלך ושוב, נמנע (המשך בעמוד 14)

פעם כבר התיחסו הישראלים לאחרת אל אשר ידלין. בחשש רב יותר. אך ידלין הצליח לשכנע אותם, כי אם יאפשרו לו להשקיע את כספי כמניות הבורסה הניו-יורקית ובעיקר